

dustrien, ansvarlighed hos indkøberne, for al den slags kan vi jo ikke lovgive os ud af. Om vi så stod på hovedet fra morgen til nat på den her talerstol, så påhviler der efter mine begreber denne her virksomhed et ansvar for at turde markedsføre sine bedre produkter, hvis de er det. Det er jo i sidste ende ikke et politisk spørgsmål.

Første næstformand (Svend Auken):

Lidt usædvanligt, at vi får det, men det er jo ikke dårligt. Så er det ordføreren for at svare.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg er ikke klar over, om det er helt efter forretningsordenen, men hvis det ikke er dårligt, så håber jeg, at det går.

Jeg har ikke talt for, at vi skulle løse det her ved lovgivning. Det er jo sådan set bare, at Sundhedsministeriet måske skulle være lidt mere oppe på dupperne; det var måske, at sygehusvæsenet skulle være lidt mere oppe på dupperne; det var måske, at indkøberne skulle være lidt mere oppe på dupperne. Det er sådan set også det, der fremgår af den udtalelse fra producenten.

Så kan man vel ikke fortænke producenten i, at han er optaget af at sælge sine varer der, hvor markedet er. Det, han åbenbart har konstateret, er, at markedet ikke rigtig har været i Danmark, men at det har været i nogle andre lande, vores nabolande og så i Kina, hvor man har taget det interessante spring, at man går fra helt gammel-dags teknologi, glas, og så har man i en række kinesiske sygehusvæseners besluttet at springe pvc-æraen over på en række produkter og gå direkte til ftalatfri.

I stedet for at blive en lille smule sur over det – det ved jeg ikke om miljøministeren blev – så kunne man jo sige, at det også er en solstrålehistorie fra Danmark.

Formanden:

Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Der er vel ikke noget at sige til, at man bedre kan lide de solstrålehistorier, man selv fortæller, end dem, andre kommer med. Sådan er det jo nok.

Jeg synes, at hr. Steen Gades indlæg i hvert fald peger på en ting, som gør, at der godt kan være grund til at være en smule bekymret. Det er, at den kemiske industris indflydelse jo ikke

er helt lille, og det er den jo heller ikke i forhold til de drøftelser, der foregår i EU nu, om, hvordan man skal skrue det her REACH sammen, altså et forsøg på at få reguleret området for kemikalier.

I den sammenhæng kan jeg måske også blive en anelse bekymret over, at man i forhold til afgiftsskruen begynder at snakke om tekniske handelshindringer, samtidig med vi jo faktisk godt ved, at jo mere vi får lagt totale EU-reguleringer ned over nogle områder, jo mere umuligt bliver det at lave nationale løsninger.

Kl. 16.00

Der er jo ingenting i vejen med det, så længe EU laver de perfekte modeller, men jeg har nu nok den opfattelse, at det fremover vil være en fordel for Danmark, hvis vi både har muligheden for på reguleringsområdet at gå foran, og hvis vi også har mulighed for selv at afgøre, i hvilken udstrækning vi skal bruge afgiftsmetoden. Men det bliver interessant at bore lidt mere i, hvad der i grunden ligger i den megen snak om, at afgifter vil være en teknisk handelshindring, for hvis det breder sig til andre områder, så kan det vel i hvert fald sætte nogle meget klare begrænsninger på muligheden for at føre en selvstændig dansk politik på en række områder.

Omkring REACH-arbejdet er det jo selvfølgelig uhyre interessant, hvad der er regeringens position på området – og der har vi jo fået afklaret nogle enkelte ting i dag, og jeg håber da på, at jeg med svaret på nogle af de § 20-spørgsmål, jeg har stillet om den samme sag, kan få yderligere afklaring – men det er selvfølgelig også interessant, hvad der kommer ud af det. Og der er det efter vores mening afgørende, at der satses på det fremadrettede, nemlig at udvikle alternativer ud fra naturligt forekommende stoffer som alternativ til brugen af de mange kemiske stoffer.

Det er også dér, hvor vi måske nok synes, at man godt kunne have den anskuelse, at det var mere fornuftigt at have det udgangspunkt, at stoffer skulle vise, at de var ufarlige, frem for at vi bruger dem i en årrække og så finder ud af, at de er farlige. Vi synes måske nok, at en lidt mere forsigtig tilgang til det her og en orientering mere i retning af ufarlige alternativer var der, hvor vi skulle håbe på at det lander.

Jeg skal bare i forhold til den megen fokus, der er på REACH, også sige, at der jo også er en diskussion af, hvordan man faktisk undersøger farligheden af forskellige produkter, hvor REACH jo, så vidt jeg har forstået, er lagt meget